

[Aksel Larsen.]

Regeringen og regeringspartierne har ikke villet tale om disse problemer, men har bare lagt deres forslag frem og sagt: I kan tage stilling til dem. Og når vi kommer med vore ændringsforslag, diskuterer man dem ikke, kommer ikke med argumenter imod dem, men afviser dem simpelt hen. Det er alt. Ja men så skal man lade være med at give offentligheden det indtryk, at regeringen er forhandlingsvillig, og så skal man lade være med at komme og anklage oppositionen, fordi den ikke kom med en fuldt færdig finansplan for, hvordan problemerne skal klares. Vi har for det første for ringe indflydelse på, hvilke udgifter der afholdes — jeg skal ikke her holde et langt foredrag om, hvordan regeringen har forøget visse udgifter. Vi har åbenbart heller ingen indflydelse på, hvorledes det forholder sig med f. eks. afgifterne. Ja men så har vi for overhovedet at vinde ørenlyd ikke anden udvej end at komme her i folketinget med vore konkrete forslag, når et regeringsforslag er til anden eller til tredje behandling.

Hvis statsministerens udtalelser af i går kan bevirke, at man fra regeringens og regeringspartierne side vil sadle om og indgå i en virkelig forhandling med oppositionen, kan det komme til at se anderledes ud, men hvis regeringen i kraft af sin majoritet vil føre en vi-alene-vide-politik, er der ikke levnet os nogen som helst anden mulighed end den, vi har valgt ved denne som ved andre lejligheder, og da der ikke er kommet virkelig reelle argumenter imod de ændringsforslag, vi her stiller, anbefaler jeg dem fortsat til vedtagelse i det høje ting.

Sigsgaard: Et af de væsentligste forhold i lovforslaget bliver der jo ikke talt så forfærdelig meget om her ved anden behandling; det er spørgsmålet om kommunernes stilling under momsen. Ved første behandling udtalte jeg glæde over begge de forslag om kommunernes stilling, som finansministeren lagde frem dengang. Jeg tilføjede dog, at det, der hed løsning A, måtte foretrækkes, fordi den fritager omsætningen mellem kommunerne indbyrdes for moms og derved fremmer en arbejdsdeling mellem kommunerne, som også er ønskelig efter kommunesammenlægningernes gennemførelse. Nu kommer så udvalget tilbage til folketinget

efter at have tygget på lovforslaget i over 3 måneder, men man har ikke kunnet hitte ud af kommunemomsen, eller måske er det ikke så meget det, der er sagen; måske er sagen den, at man partout vil give erhvervsorganisationerne indfyldelse på udformningen af kommunernes moms; det havde de ikke fået i første omgang, og det skal de altså have, og så må sagen udsættes yderligere mindst et halvt, måske et helt år, inden der kan komme klarhed om det spørgsmål.

Man siger, man vil nedsætte et særlig sagkyndigt udvalg. Så vidt jeg erindrer, var det et sagkyndigt udvalg, der sidste år udarbejdede de to alternativer, som udvalget altså ikke har magtet eller villet tage stilling til, og hvad skal man så i den situation med et nyt sagkyndigt udvalg? Jeg kan ikke acceptere udvalgets begrundelse for at lade være med at tage stilling. Og hvad nu, hvis det nye sagkyndige udvalg kommer med en to-tre alternativer igen? Så skal de lægges frem for folketinget en gang til, så nedsætter man et udvalg, og så kan det vel heller ikke tage stilling til den tid, og så kan man blive ved på den måde og spille en masse tid og en masse penge.

Ved første behandling lovede finansministeren på anmodning af mig at undersøge straffebestemmelsernes anvendelse i forbindelse med momsen og give udvalget besked om undersøgelsens resultat. Jeg vil godt efterlyse den undersøgelse. Det er muligt, den er kommet til udvalget, og det er muligt, den også er kommet til folketinget i det materiale, som først netop er blevet omdelt, men det vil jeg gerne have oplysning om.

Hvad angår ændringsforslaget om momsfrihed for udlejning af hotelværelser, kunne vi vel i og for sig være tilbøjelige til at støtte det. Men mange hoteller tager i dag helt ublu priser, særlig i de store byer og måske ganske særligt i hovedstadsområdet, og jager kunderne væk. Det er efter min opfattelse ikke først og fremmest momsens skyld, og man kan have sine tvivl om, hvorvidt hotelværelserne bliver billigere for gæsterne, hvis momsen forsvinder. Jeg er bange for, at priserne så bare jobbes endnu højere op. Som sagt er det helt galt i København. At priserne er urimelige, ser man jo af, at Malmøs hoteller, selv om mange af dem